अर्ता-र्त्री, ईषदरः, दुररः, स्वरः, अर्यमाणः ;
[1]इयूत्-ती, आरः ;
अरिष्यन्-न्ती-ती, अर्तुम् ;
समृत्-समृतौ-समृतः, आरा-ऋतिः, [2]आर्तिः ;
ऋतम्-तः-तवान्, अरणम् ;
अरः, ऋत्वा ;
अर्तव्यम्, समृत्य ;
अरणीयम्, आरम् २ ऋत्वा २ ;
अर्यः, आर्यः, इति शुद्धाद्धातोः रूपाणि ।

(119) "ऋच दीप्तौ" (VI-तुदादिः-1302. अक. सेट्. पर.)

'स्तुतौ' इत्यपि पाठः । 'वियोजनेऽर्चयेदर्चेद् यौ, स्तुतावृचतीत्यृचेः ।' (श्लो-55) इति देवः ।

अर्चकः-र्चिका,	अर्चकः-र्चिका,	अर्चिचिषकः-षिका ;
अर्चिता-त्री,	अर्चयिता-त्री,	अर्चिचिषिता-त्री ;
[3]ऋचन्-ती,[A]	अर्चयन्-न्ती,	अर्चिचिषन्-न्ती ;
अर्चिष्यन्-न्ती-ती,	अर्चयिष्यन्-न्ती-ती,	अर्चिचिषिष्यन्-न्ती-ती ;
—	अर्चयमानः, अर्चयिष्यमाणः ;	—
ऋक्-ऋचौ-ऋचः;	—	—
ऋचितम्-तः-तवान्,	अर्चितम्-तः,	अर्चिचिषितः-तवान् ;
[4]ऋचः,	अर्चः,	अर्चिचिषुः, अर्चिचयिषुः ;
अर्चितव्यम्,	अर्चयितव्यम्,	अर्चिचिषितव्यम् ;

1. जुहोत्यादित्वात् 'श्लौ' (6-1-10) इति द्वित्वम् । 'अर्तिपिपर्त्योश्च' (7-4-77) इत्यभ्यासस्येत्त्वम् । 'अभ्यासस्यासवर्णे' (6-4-78) इतीयङ् । 'इको यणचि' (6-1-77) इति यण् । 'नाभ्यस्ताच्छतुः' (7-1-78) इति नुम्निषेधः ।
2. आरा शस्त्रे । अन्यत्र क्तिन् । 'उपसर्गादृति–' (6-1-91) इति वृद्धिः ।
3. 'तुदादिभ्यः शः' (3-1-77) इति शः विकरणप्रत्ययः । शप्रत्ययस्य 'सार्वधातुकमपित्' (1-2-4) इति ङिद्वद्भावात् धातोः गुणो न ।
4. 'इगुपधज्ञाप्रीकिरः कः' (3-1-135) इति कः ।

A. 'चर्चन्ती कटु झर्झती बुधजनं दोषं त्वचित्वर्चती नित्यं भूपतिमुञ्जनोज्झितमना यत्तास्त खल्या सुखम् ॥' धा. का. 2-73.